

ת"פ 16546/07/14 - מדינת ישראל נגד ניקולאי ירימיה

בית משפט השלום בקריית גת - בשבתו בבימ"ש אשקלון

ת"פ 16546-07-14 מדינת ישראל נ' ירימיה(עציר)

בפני	כבוד השופטת נועה חקלאי
בעניין:	מדינת ישראל
	ע"י ב"כ מתמחה הגב' יוספי
	נגד
	ניקולאי ירימיה (עציר)
הנאשם	ע"י ב"כ עו"ד יפעת זינר

גזר דין

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב אישום המייחס לו עבירות של גניבה מרכב והפרת הוראה חוקית, בניגוד לסעיפים 413 ד(א) ו-287(א) חוק העונשין התשל"ז 1977.

על פי עובדות כתב האישום ביום 3.7.14 המתלוננת שהינה ילידת 1918, משכה סך של 7000 ₪ מהבנק ושמה הכסף בשקית. המתלוננת נסעה עם ביתה ברכב, ובעודה יושבת ברכב לבדה, הגיע אליה הנאשם, פתח את דלת הרכב וגנב מהרכב את השקית עם הכסף. הנאשם בזבז סך של 4000 ₪ וקנה טלפון בסך נוסף של 1600 ₪. הטלפון נתפס על ידי המאשימה. לאחר ביצוע העבירה שוחרר הנאשם על ידי קצין משטרה בתנאי מעצר בית. ביום 5.7.14 הפר ההוראה החוקית בכך שיצא מכתובת מעצר הבית.

הסדר הטיעון

2. ביום 8.6.15 הציגו הצדדים הסדר טיעון לפיו הנאשם יודה בכתב האישום, יורשע, יופנה לשירות המבחן. במידה והתסקיר יהיה חיובי, המאשימה תגביל עתירתה ל-6 חודשי עבודות שירות תוך הפעלת המאסר המותנה בחופף ופיצוי בסך 15,000 ₪. במידה והתסקיר יהיה שלילי המאשימה תעתור למאסר בפועל. ההגנה תהיה חופשיה לעתור לעונש כראות עיניה.

תסקירי שירות המבחן

3. בתסקיר מיום 10.3.16 סקר שירות המבחן את הרקע האישי, המשפחתי והעברייני של הנאשם. הנאשם בן 32. בשנת 1989 עלה ארצה ממולדובה, למד במסגרות חינוך עד גיל 15, לא שירת בצה"ל לאור מעורבות בפלילים. אב לשני ילדים משתי נשים. אינו בקשר עם בת זוגו לשעבר ובנו הבכור. הנאשם הודה בביצוע העבירה, באותה תקופה ניהל אורח חיים שולי והתמכרותי ולדבריו נאלץ לגנוב על

עמוד 1

מנת לשלם שכירות לאימו של בת הזוג לשעבר אצלה התגורר. הנאשם הביע חרטה. לדבריו בשנה האחרונה נמנע מביצוע עבירות רכוש מתוך רצון לנהל אורח חיים נורמטיבי. החל לצרוך סמים מגיל 13. עבר ניסיונות גמילה אשר לא צלחו לאורך זמן. לדבריו בעקבות מערכת היחסים הזוגית האחרונה ערך שינוי באורחותיו ונמנע מסמים. הנאשם הביע נכונות להשתלב בהליך טיפולי. שירות המבחן התרשם כי הנאשם עורך מאמצים לניהול אורח חיים נורמטיבי והמליץ על דחיה בת 3 חודשים לצורך שילובו בהליך טיפולי.

4. בתסקיר מיום 13.9.16 ציין שירות המבחן כי הנאשם גדל בבית מורכב, בצל משברים רבים וחוסר יציבות. הנאשם מתקשה במתן אמון, מתקשה בהצבת גבול ומתקשה להתמיד במישור התעסוקתי. שירות המבחן ציין כי הנאשם מצוי בחובות כבדים שמקשים עליו השתלבות בטיפול, וכי חזר להשתמש בתחליפי סם. שירות המבחן מתאר את הניסיונות הטיפוליים שנערכו בתקופת הדחיה, במרכז "מטרה", ניסיונות שילובו במרכז יום, ובטיפול מול שירותי הרווחה, אך הנאשם ניתק קשר. שירות המבחן התרשם כי הנאשם בעל מוטיבציה רבה לערוך שינוי משמעותי בחייו, אך נקלע למשבר ואינו מצליח לגייס כוחותיו להליך טיפולי. שירות המבחן המליץ ליתן לנאשם הזדמנות נוספת להשתלב בטיפול.

5. בתסקיר מיום 25.12.16 ציין שירות המבחן כי הנאשם נמצא בקהילה טיפולית "רוח במדבר" לאחר שעבר הליך גמילה פיזי באשפוזית. שירות המבחן ציין כי הנאשם בעל מוטיבציה גבוהה לעריכת שינוי, נמצא בראשית ההליך הטיפולי ועל כן המליץ דחיית הדיון בטרם יגזר דינו.

6. בתסקיר מיום 28.2.17 ציין שירות המבחן כי הנאשם בעל דפוסי עבריינות מושרשים, דפוסי אלימות קשים אך הוא חדור מוטיבציה לשינוי ועורך מאמצים לשינוי במסגרת ההליך הטיפולי, משתף פעולה למרות הקשיים הרבים עימם מתמודד. שירות המבחן המליץ פעם נוספת על דחיית הדיון ב- 4 חודשים.

7. בתסקיר מיום 5.7.17 ציין שירות המבחן כי לאחר 3.5 חודשי שהייה בקהילה הטיפולית "רוח במדבר" הנאשם הושעה על רקע שימוש במדבקות "פנטיל". לאחר השעייתו ולאור חזרתו לשימוש בסמים הופנה למרכז "חוסן", הביע רצון לעבור הליך גמילה אך ניתק קשר. ביום 22.5.17 נעצר על רקע ביצוע עבירות. שירות המבחן התרשם כי המוטיבציה שמביע לטיפול היא חיצונית ועל אף ניסיונות טיפוליים רבים לא הצליח להיעזר בגורמי הטיפול. שירות המבחן התרשם כי בשלב זה של חייו הנאשם חסר כוחות ולפיכך לא המליץ שירות המבחן על העמדתו במבחן, אלא על ענישה מוחשית אשר תהווה מסר חדש משמעי ומרתיע.

טיעוני הצדדים לעונש

8. ב"כ המאשימה הגישה את הרשעותיו של הנאשם, הפנתה לחומרת העבירות, לחומרת הנסיבות, לתעוזה שנלמדת ממעשיו. ב"כ המאשימה טענה כי מתחם העונש ההולם לעבירה של הגניבה מהרכב נע בין 5-12 חודשי מאסר ולעבירה של הפרת הוראה חוקית בין מאסר מותנה למאסר קצר. ב"כ המאשימה הפנתה לפסיקה רלוונטית. לאור עברו המכביד ולאור האמור בתסקירי שירות המבחן עתרה המאשימה למאסר ברף הגבוה של המתחם ביחס לכל אחת מהעבירות וכן להפעלת המאסר המותנה במצטבר, מאסר מותנה מרתיע, קנס, פיצוי משמעותי והפעלת ההתחייבות. כיוון שלא חתם על ההתחייבות עתרה להטלת 25 ימי מאסר תמורתם, כפי שנקבע בגזר הדין באם לא יחתום על ההתחייבות.

9. ב"כ הנאשם עתרה לדחייה של מתן גזר הדין על מנת לשלב את הנאשם בהליך טיפולי. ב"כ הנאשם טענה כי הנאשם החזיר סך של 5800 ₪ מתוך הכספים שגנב (בית המשפט אפשר לנאשם להציג לכך אסמכתאות - אך אלו לא הוצגו), לדבריה אין המדובר בכתב אישום מן החמורים. ב"כ הנאשם הפנתה למאמצי השיקום הרבים שערך הנאשם. הגישה לבית המשפט מסמכים על כך שעבד, הקים עסק, שכר דירה, מחזיק רישיון נהיגה. הציגה מסמכים המלמדים על חובותיו בהוצאה לפועל וציינה את מאמציו להתייצב כלכלית. לשיטתה מתחם הענישה ביחס לעבירת הגניבה מהרכב נע מהימנעות מהרשעה ועד מאסר קצר שירוצה בעבודות שירות והמתחם ביחס להפרת הוראה חוקית נע מהימנעות מהרשעה ועד למאסר מותנה. לשיטתה יש לאבחן בין הפרת הוראה חוקית של קצין משטרה לזו של בית המשפט. לשיטתה לא ניתן היום להורות על מאסרו של הנאשם עקב אי חתימתו על ההתחייבות, לאחר שחלפו 5 שנים מיום מתן ההוראה. לדבריה הנאשם מרצה מאסר בתיק אחר אותו אמור לסיום בספטמבר 2018. ביקשה שבית המשפט יסתפק בהפעלת המאסר המותנה וימנע מהשתתפות ענישה כלכלית.
10. הנאשם ציין כי העבירה בוצעה מזמן, מאז התארס, נולד לו ילד, לדבריו היה בקהילה טיפולית, אך מעד, היה 5 חודשים בטיפול ברוח במדבר, לא האמין שיצליח להשתנות. לדבריו רש"א המליצו לשלבו בקהילה. ציין כי התחיל הליך טיפולי בכלא, ביקש לתת לו הזדמנות. לדבריו החזיר מתוך הסכום שגנב סך של 5800 ₪ וכן את הטלפון. (ב"כ המאשימה ציינה כי אין כל אינדיקציה בתיק להשבת הכספים, למעט הטלפון שהושב).
11. לאחר שהצדדים סיימו לטעון את טיעוניהם לעונש, ביקשה ב"כ הנאשם לדחות את מתן גזר הדין ולאפשר לנאשם להעיד את בת זוגו בטרם גזירת עונשו. לפני משורת הדין נדחה מועד גזר הדין על מנת לאפשר לנאשם להביא ראיות לעונש, אלא שהנאשם, אשר כבר השתחרר מריצוי המאסר לא התייצב לדיון שנקבע, ניתק הקשר עם באת כוחו ולאחר שלא אותר, הותלו המשך ההליכים בתיק, עד שחודשו לפני מספר ימים לאחר איתורו של הנאשם.
12. היום הובא הנאשם לדיון על ידי שב"ס. בת הזוג לא הגיעה, לא הוצגו ראיות נוספות לעניין העונש, למעט מסמך שהוגש על ידי ב"כ הנאשם, ממנו עולה, כי הנאשם נעצר בתיק אחר בגין עבירות שביצע לכאורה בחודש מאי 2018, שתי עבירות של גניבה, ו-2 עבירות של התפרצות למגורים, גניבת כרטיסי חיוב והונאה בכרטיסי חיוב. ב"כ הנאשם ביקשה לדחות את מתן גזר הדין על מנת לבחון את שילובו של הנאשם במסגרת ההליך האחר, בקהילה טיפולית. כאמור בהחלטתי לא מצאתי הצדקה לדחיית מתן גזר הדין.

דין

מתחם העונש ההולם

13. הנאשם נותן את הדין בגין שני אישומים בהם מיוחסות לו עבירות שונות באופיין, שנעברו בהפרש של יומיים, בשני אירועים נפרדים, אין מדובר באותה מסכת עבריינית, אין בין העבירות קשר הדוק, (ראו ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.14)) ולפיכך יקבע לכל אחת מהן מתחם עונש הולם בנפרד.
14. **הערך המוגן** הנפגע בעבירה של גניבה מרכב הוא הגנה על רכושו של אדם ועל תחושת הביטחון

של הציבור. הערך המוגן בעבירה של הפרת הוראה חוקית הוא כיבוד החוק, שמירה על סדרי השלטון ושמירת בטחון הציבור.

ראו דבריו של כב' השופט עמית בבש"פ 45/10 **מסארוה נ' מדינת ישראל** :

"פתאום קם אדם בבוקר ומוצא..." שמכוניתו חלפה עם הרוח, או במקרה הטוב, נפרצה ותכולתה נשדדה. חוזר אדם לביתו בסוף עמל יומו ומוצא כי מאן דהוא חדר לפרטיותו ונטל את רכשו ואת חפציו שאותם צבר בזיעת אפו ומיטב כספו. מי ימוד את עוגמת הנפש, הרוגז וחסרון הכיס שנגרמו למי שנפגע מאותן עבירות רכוש, שדומה כי ליבנו גם בהן, והסטטיסטיקה של העבירות הלא מפוענחות בתחום זה מדברת בעד עצמה. אין לראות בעבירות רכוש, כמו התפרצות לדירה או גניבת רכב, גזירת גורל שאין לה מענה בחוק ובפסיקה"

15. **מידת הפגיעה בערך המוגן** בעבירה של הגניבה מרכב היא ברף הבינוני- גבוה, בשים לב לשווי הגניבה ולכך שבוצעה עת המתלוננת ישובה ברכב. מידת הפגיעה בערך המוגן בעבירה של הפרת הוראה חוקית היא ברף הנמוך, בשים לב לטיב ההפרה ולכך שלא בוצעו עבירות נלוות.

16. **באשר לנסיבות הקשורות בביצוע עבירת הגניבה מרכב**, אני רואה בחומרה רבה את העובדה כי הנאשם ביצע את העבירה בעוד המתלוננת ישובה ברכב, בפרט בשים לב לגילה (בת 96 במועד העבירה), דבר שלא הרתיעו מלפתוח את דלת רכבה ולגנוב רכושה. התנהגותו מטילת מורא ומלמדת על זלזול במתלוננת, ברכושה ובתחושת הביטחון שלה. חסד עשתה המאשימה עם הנאשם בכך שלא יחסה לו עבירה של פריצה לרכב בכוונה לגנוב, בשים לב לעובדות כתב האישום הכוללות גם פתיחת דלת הרכב. נתתי דעתי לכך שאין אינדיקציה לתכנון מוקדם לביצוע העבירה, לא היה תחכום בביצועה. נתתי דעתי לסכום הגניבה - 7000 ₪ ולכך שהסכום לא הושב (למעט טלפון שנרכש בסכום הגנוב ואשר נתפס) בהעדר כל אסמכתא להשבת הכסף אין בידי לקבל טענת הנאשם כי השיב סך של 5800 ₪ כפי שטען. נתתי דעתי לדבריו כפי שציין בפני שירות המבחן כי נאלץ לגנוב על מנת לממן את שהייתו בבית בת זוגו לשעבר, זאת בשל העובדה שאותה עת לא עבד, על רקע ניהול אורח חיים התמכרותי.

17. **באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה של הפרת הוראה חוקית**, נתתי דעתי לכך שהפר את תנאי שחרורו יום אחד בלבד לאחר ששוחרר. נתתי דעתי לכך שלא ביצע עבירות נלוות. נתתי דעתי לדברי הנאשם בפני שירות המבחן כי מעצר הבית היה בבית האם של בת זוגו לשעבר וכי יצא משם לאחר שהחליט שהשהייה שם לא מועילה לו. בניגוד לטענת ב"כ הנאשם איני סבורה כי העובדה שההוראה שהופרה ניתנה על ידי קצין משטרה מצדיקה התייחסות מקלה יותר מהפרת הוראה שניתנה על ידי בית המשפט.

18. **בחינת מדיניות הענישה** מעלה כי במקרים דומים של גניבה מרכב הוטלו על נאשמים עונשים הנעים ממאסרים קצרים (ובמקרים חריגים מאסרים מותנים) ועד עונשי מאסר בפועל לתקופות משמעותיות.

ראו למשל:

· רע"פ 5313/12 **ראיף נ' מדינת ישראל** (11.7.12) המבקש הודה והורשע בעבירה של התפרצות לרכב בכוונה לגנוב. המבקש התפרץ לרכב, פתח את תא הכפפות ונמלט. הושתו על המבקש 3 חוד'

מאסר על תנאי וקנס. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה והחמיר עונשו ל- 6 חוד' מאסר בפועל. בקשת רשות ערעור נדחתה.

רע"פ 1200/11 **יעקובוב נ' מדינת ישראל** (14.2.11) המבקש הורשע לאחר שמיעת הראיות בעבירות של פריצה לרכב בכוונה לגנוב, גניבה מרכב, חבלה במזיד והחזקת נכס החשוד כגנוב. המבקש התפרץ לרכב וגנב מתוכו רכוש השייך לבעל הרכב. בהמשך נתפס כשהוא מחזיק חלק מהרכוש. המבקש נדון ל-9 חוד' מאסר בפועל, הפעלת מאסר מותנה כך שירצה סה"כ 12 חוד' מאסר בפועל, מאסר על תנאי. הערעור במחוזי התקבל חלקית כך שהופחתו חודשי המע"ת מ-12 ל-6 חודשים. יתר רכיבי גזר הדין נותרו על כנם. בקשת רשות ערעור נדחתה.

רע"פ 6257/11 **בדר נ' מדינת ישראל** (30.10.11), המשיב והורשע בעבירות של פריצה לרכב בכוונה לבצע גניבה, פירוק רכב וגניבה מרכב. בית משפט קמא הטיל על המשיב מאסר על תנאי וקנס. בית משפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה, וגזר 6 חוד' מאסר ויום (בית משפט מחוזי הפנה המערער לממונה על עבודות שירות, אך המערער לא התייצב, ללא סיבה מוצדקת), בית המשפט העליון דחה את בקשת רשות הערעור.

עפ"ג (חיפה) 20738-08-14 **מדינת ישראל נ' אבו חאטום** (27.8.14) המשיב הורשע ב- 2 עבירות של פריצה לרכב בכוונה לגנוב ובעבירה של גניבה מרכב. המשיב ניפץ חלון רכב והכניס פלג גופו העליון לרכב וגנב תיק, מסמכים, מגבת ומעיל של בעלת הרכב. בהזדמנות נוספת פרץ לרכב נוסף באותה השיטה אך עוברים ושבים הבחינו בו והוא נמלט ולא גנב דבר. בימ"ש גזר על המשיב 7 חוד' מאסר בשני התיקים, מאסר על תנאי והתחייבות. ערעור המדינה התקבל והוחמר עונשו של הנאשם ל- 12 חוד' מאסר בפועל. יתר רכיבי הענישה נותרו על כנם.

עפ"ג (מרכז) 56608-07-13 **מדינת ישראל נ' ברנס** (17.11.13), הנאשם הורשע ביחד עם אחר בעבירה של פריצה לרכב בכוונה לגנוב, בגניבה מרכב ובהפרעה לשוטרי ונדון ל- 6 מאסר על תנאי ופיצוי. ערעור הנאשם על הכרעת הדין נדחה. ערעור המדינה על קולת העונש התקבל והנאשם נדון ל- 4 חוד' מאסר בפועל בעבודות שירות. יתר רכיבי הענישה נותרו על כנם.

ראו גם: ת"פ (י-ם) 35457-01-17 **מדינת ישראל נ' פרוך** (גניבה מרכב - 6 חודשי מאסר בפועל מתוכם 3 במצטבר לעונש שמרצה); ת"פ (ת"א) 25482-09-16 **מדינת ישראל נ' איליה קרויטורו** (פריצה לרכב בכוונה לגנוב וגניבה מרכב - 6 חודשי מאסר והפעלת תנאי של 5 חודשים במצטבר, מתוכם 8 ירצו בחופף למאסר שמרצה ו- 4 במצטבר); ת"פ (פ"ת) 35900-12-16 **מדינת ישראל נ' פבל דידיץ** (פריצה לרכב, גניבה מרכב והיזק במזיד לרכוש - 2 חודשי מאסר בעבודות שירות); ת"פ (ראשל"צ) 13321-07-16 **מדינת ישראל נ' עמיחי שפק** (פריצה לרכב, גניבה מרכב, הפרת הוראה חוקית וסיוע לפריצה לרכב - 5 חודשי מאסר והפעלת תנאי 7 חודשים במצטבר); ת"פ (נצרת) 27267-08-16 **מדינת ישראל נ' שלום עמר** (פריצה לרכב וגניבה מרכב - 5 חודשי מאסר בעבודות שירות); ת"פ (ב"ש) 6554-07-16 **מדינת ישראל נ' מוהדי אבו זאיד** (3 אישומים שכוללים 2 עבירות של פריצה לרכב, 2 עבירות של גניבה מרכב, 2 עבירות של החזקת כלי פריצה, ונהיגה ללא רישיון רכב תקף - 11 חודשי מאסר תוך הפעלת מע"ת של 5 חודשים בחופף).

19. בחינת **מדיניות הענישה** מעלה כי במקרים דומים של הפרת הוראה חוקית הוטלו על נאשמים עונשים הנעים ממאסרים מותנים ועד ל- 6 חודשי מאסר שניתן לרצותם בדרך של עבודות שירות. ראו

למשל:

- ע"פ (ב"ש) 17568-06-13 **ח'אלד חרובי נ' מדינת ישראל** (16.9.2013). פציעה כשהעברין מזוין והפרת הוראה חוקית, (המערער הפר תנאי שחרור שהוטלו עליו במסגרת הליך המעצר). בית משפט קמא קבע כי מתחם העונש ההולם לעבירה של הפרת ההוראה החוקית נע ממאסר מותנה ועד 3 חודשי מאסר בפועל, בית המשפט המחוזי לא התערב בקביעת המתחם. על המערער נגזרו בגין שתי העבירות, 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, מאסרים מותנים והתחייבויות.
- עפ"ג (מרכז) 568-09-10 **סימון ביטון נ' מדינת ישראל** (10.11.2010) הפרת הוראה חוקית והחזקת סמים לצריכה עצמית. בהסכמה התקבל הערעור והוטלו **6 חודשי מאסר בפועל** לצד הפעלת מאסר מותנה חלקו במצטבר ומאסר מותנה.
- ראו גם ת"פ (רמ') 64302-09-14 **משטרת ישראל תביעות - שלוחת רמלה נ' ספיר** (3.11.14); ת"פ (רמ') 2196-11-11 **מדינת ישראל נ' הרצל ספיראשווילי** (23.2.2015); ת"פ (י-ם) 1461-08-12 **מדינת ישראל נ' סאמר מחמד** (21.2.2013); ת"פ (אש') 54553-02-11 **מדינת ישראל נ' בן שימול** (11.10.2012).
- 20. לאחר שבחנתי את כל האמור לעיל אני קובעת כי **מתחם העונש ההולם** לעבירה של גניבה מרכב באירוע שבפני, בשים לב לחומרת העבירה על רקע היות המתלוננת בת ה-96 ישובה ברכב, נע בין 6-18 חודשי מאסר.
- מתחם העונש ההולם לעבירה של הפרת הוראה חוקית בנסיבות שבפני נע ממאסר מותנה ועד למאסר קצר.
- 21. אין בידי לקבל את טענת ב"כ הנאשם כי מתחם העונש ההולם מתחיל מהימנעות מהרשעה. הימנעות מהרשעה הינה החרג שבהריגים, ובוודאי שאינה מהווה רף תחתון במתחם הענישה, אלא מהווה חריגה מהמתחם.
- אין בידי לקבל את עמדת המאשימה כי הרף העליון של המתחם עומד על 12 חודשי מאסר. בשים לב לחומרת הנסיבות העולות מכתב האישום אני סבורה כי הרף העליון גבוה מזה אשר הוצג על ידי המאשימה ועומד על 18 חודשים.
- 22. במקרה דנן, לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מהמתחם, לחומרה או לקולה. למרות ניסיונות רבים של שירות המבחן לרתום את הנאשם להליך טיפולי, והזדמנויות חוזרות ונשנות שנפרסו על פני שנתיים, הנאשם לא התמיד בהליכי השיקום, חזר לסורו, והמשיך בביצוע עבירות, בגין אף ריצה מאסר ממושך, ממנו השתחרר אך לאחרונה. והיום אף הוצגו בפניי מסמכים המלמדים לכאורה כי אף לאחר שחרורו חזר לכאורה לבצע עבירות רכוש כפי שנטען בכתב האישום שהוגש נגדו. לפיכך לא ניתן לומר כי הנאשם השתקם או שיש סיכוי של ממש שישתקם באופן אשר מצדיק הטלת ענישה אשר תחרוג מהמתחם.

גזירת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם

- 23. בבואי לגזור את עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם לקחתי בחשבון את השיקולים שלהלן.
- 24. זקפתי לזכותו של הנאשם את העובדה שבחר לקחת אחריות ולהודות בהזדמנות ראשונה.

עמוד 6

25. זקפתי לחובתו של הנאשם את הרשעותיו הקודמות. הנאשם יליד 1985, לחובתו 9 הרשעות בגין עשרות עבירות מתחום הרכוש, הסמים, האלימות ועוד.
הנאשם הורשע בעברו בביצוע 14 עבירות של הפרת הוראה חוקית.
הנאשם הורשע בעברו בביצוע 23 עבירות של גניבה, מתוכן עבירה של גניבות רכב ו- 6 עבירות של גניבה מרכב כשהאחרונה שבהן מאוחרת למועד ביצוע העבירות עליהן נותן את הדין עתה.
הנאשם ריצה 6 עונשי מאסר בעברו לתקופות ממושכות: 7 חודשים, 12 חודשים, 12 חודשים, 27 חודשים, 18 חודשים, 10 חודשים.
תלוי ועומד כנגד הנאשם מאסר מותנה חב הפעלה בן 6 חודשים.
כל אלו לא היה בהם כדי להרתיעו מלשוב ולבצע העבירות.
26. לקחתי בחשבון את נסיבותיו האישיות של הנאשם כפי שנלמדות מתסקירי שירות המבחן וכפי שעולות מטיעוני באת כוחו, את מצבו המשפחתי, את מצבו הכלכלי, את המצוקה בה גדל, את המאמצים שערך להשתלב בהליך טיפולי.
27. לקחתי בחשבון את האמור בתסקירי שירות המבחן, לפיהם הנאשם בעל דפוסים עבריינים ואלימים מושרשים, ולמרות מוטיבציה לערוך שינוי בחייו הוא נעדר כוחות. את ניסיונות השיקום הרבים שנערכו עימו במהלך ההליך המשפטי, ניסיונות שכשלו.
28. לקחתי בחשבון את המלצת שירות המבחן להטיל על הנאשם ענישה מרתיעה אשר תעביר מסר ברור באשר למחירים שישלם אם ימשיך בדרכו העבריינית.
29. לקחתי בחשבון את שיקול הרתעת היחיד, מצאתי ליתן דגש לשיקול זה, בשים לב להיות העבירה חוזרת, ובשים לב לכך שההליך הטיפולי לא צלח.
30. הגם שהעבירה נעברה לפני למעלה משלוש וחצי שנים, לא מצאתי ליתן משקל לחלוף הזמן בשים לב שההליך המשפטי נמשך זמן רב על מנת ליתן לנאשם הזדמנויות חוזרות ונישנות לשתף פעולה בהליך טיפולי, ובשים לב שתוך כדי ניהול ההליך חזר הנאשם לסורו וביצע עבירות נוספות, דומות לאלו עליהן נותן את הדין.
31. לאחר שלקחתי בחשבון כל אלה, על רקע עברו המכביד וכישלון הניסיון הטיפולי, מצאתי הצדקה בזו הפעם ליתן משקל רב לשיקולי הגמול וההרתעה, ולגזור את עונשו של הנאשם ברף הגבוה של מתחם העונש ההולם.
- בשים לב שהמאשימה עתרה למתחם ענישה שנע בין 5-12 חודשים ביחס לעבירה של הגניבה מרכב, לא אחמיר עם הנאשם מעבר לעמדת המאשימה.
32. באשר למאסר המותנה שתלוי ועומד כנגד הנאשם: על פי הוראת סעיף 58 לחוק העונשין, תשל"ז 1977 מי שהוטל עליו עונש מאסר בשל עבירה נוספת והופעל נגדו עונש המאסר על תנאי, ישא את שתי תקופות המאסר בזו אחר זו "זולת אם בית המשפט שהרשיעו בשל העבירה הנוספת, ציווה, עמוד 7

מטעמים שירשמו ששתי התקופות, כולן או מקצתן יהיו חופפות".

בע"פ 3869/09 סלימן נ. מ"י כתב בית המשפט העליון:

"רק בנסיבות מיוחדות רשאי בית המשפט לקבוע כי המאסר המותנה שהופעל ירוצה בחופף לעונש המאסר שנגזר בגין העבירה הנוספת. החוק דורש כי תקופות המאסר יחפפו רק אם קיימים "טעמים שירשמו". "דרישת 'טעמים שירשמו' מצמצמת את שיקול דעת בית המשפט, וזאת על מנת לא לפגוע בכוחו של עונש המאסר כעונש ממשי ומוחשי".

ראו גם פסיקת בית המשפט העליון בע"פ 4654/03 ווליד נ' מ"י:

"עונש מאסר מותנה משמעו מאסר שהחברה נכונה לדחות ביצועו ובהמשך לוותר על ריצויו כליל אם לא יבצע הנידון עבירה נוספת בתקופת התנאי. מאחורי נכונות זו להקל עם מי שהורשע ונידון למאסר עומד, בין היתר, הרצון לאפשר לו לחזור אל מסלול חיים נורמטיבי וההכרה בכך שהתועלת שתצמח לחברה מהוצאתו מן המעגל העברייני עולה על התועלת מהשמתו מאחורי סורג ובריה כדי להשיב לו כגמולו. זאת, הגם שעונש מאסר על תנאי אינו כולל רכיב שיקומי של ממש אלא מהווה מתן הזדמנות חוזרת לנידון לתקן דרכיו ... המאסר המותנה הינו אם כן בבחינת כרטיס כניסה מחודש אל החברה. אולם, אם נכזבה הציפייה כי המאסר המותנה התלוי ועומד נגד הנידון ירתיעו מלשוב ולבצע עבירות, הרי שנחלש באופן ניכר משקלו של אינטרס השיקום וגובר משקלם של אינטרס הגמול, ההגנה על הציבור, הצורך בהרחקה מהציבור ושיקום בעת המאסר".

33. אין בנסיבותיו של הנאשם, כפי שהוצגו בפני, "טעמים שירשמו" אשר מצדיקים חפיפת המאסר המותנה שיופעל למאסר שיגזר בתיק זה.

34. באשר לפסילה המותנית שתלויה ועומדת כנגד הנאשם: במסגרת גזר הדין בת"פ 35735-12-11 אשר הוגש לבית המשפט (ת/2), הוטלה על הנאשם פסילה מותנית בת 12 חודשים שהינה בת הפעלה הן בגין העבירה של גניבה מרכב והן בגין העבירה של הפרת הוראה חוקית, ומשכך, ומאחר שבוצעו שתי עבירות בתקופת התנאי, התנאי הינו חב הפעלה.

הגם שהמאשימה לא עתרה להפעלת התנאי, בית המשפט אינו יכול להתעלם מתנאי חב הפעלה אשר הוצג בפניו.

העבירות שביצע הנאשם ושעליהן הוא נותן את הדין אינן כרוכות בנהיגת רכב, ואף על פי כן מפעילות את התנאי.

לאור האמור, בשים לב להימנעות המאשימה מלעתור להפעלת הפסילה המותנית ולפנים משורת הדין אורה על הפעלת התנאי באופן שירוצה מהיום, ובחופף לתקופת המאסר שתיגזר.

35. באשר להתחייבות: לא ניתן להורות על הפעלת ההתחייבות שהוטלה על הנאשם במסגרת גזר הדין בתיק 35735-12-11 שכן לא נחתמה על ידי הנאשם.

לא ניתן להעתר לבקשת המאשימה לגזור על הנאשם עונש נוסף של 25 ימי מאסר תמורת ההתחייבות (ברגע שיחתום על ההתחייבות מאסר זה דינו להיפסק).

עם זאת, ניתן לקחת בחשבון את הימנעותו מלחתום על ההתחייבות במסגרת השיקולים בקביעת גובה הקנס

שיושט.

בענין זה אין לי אלא להפנות לדבריו של כב' הש' הנדל בע"פ (ב"ש) 7369/04 **אלמוג לוי נ' מדינת ישראל**:

"ההוראה להטיל מאסר בגין אי חתימה על התחייבות הינה בגדר סנקציה אכיפתית. הוראת הטלת המאסר דומה במובן זה להליכי ביזיון בית משפט על פי פקודת ביזיון בית המשפט. השאיפה אינה לגזור את דינו של הנאשם כאילו עבר עבירה אלא להביאו לחתום על ההתחייבות. אין בכל האמור לשנות את העובדה הבסיסית: בהעדר חתימה לא ניתן להפעיל התחייבות....

ואם ישאל השואל האם לא ניתן לתת ביטוי כלשהוא לחוסר תום הלב בהתנהגות המערער, הייתי משיב לכך בחיוב...היה רשאי בית משפט קמא להטיל קנס גם בשל כך שהמערער נמנע מלחתום על ההתחייבות, וכן שהוראה זו לא הרתיעה אותו מלעבור עבירה נוספת..."

סוף דבר

36. לאור כל האמור, מצאתי לנכון ולמידתי להטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. בגין העבירה של גניבה מרכב - 10 חודשי מאסר בפועל

בגין העבירה של הפרת הוראה חוקית - חודש מאסר בפועל.

לפנים משורת הדין ובשל סמיכות המועדים בביצוע העבירות, אני מורה כי מאסרים אלו ירוצו בחופף זה לזה.

ב. מורה על הפעלת מאסר מותנה למשך 6 חודשים כפי שנגזרו על הנאשם בתיק 35735-12-11 בבית משפט השלום באילת, ביום 26.2.13. המאסר המותנה ירוצה במצטבר למאסר שהוטל בתיק זה.

למען הסר ספק על הנאשם לרצות בסך הכל 16 חודשי מאסר בניכוי ימי מעצרו. המאסר ימנה **מהיום**.

ג. 9 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך שלוש שנים מיום שחרורו מן המאסר על עבירת רכוש מסוג פשע.

ד. 4 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך שלוש שנים מיום שחרורו מן המאסר על עבירת רכוש מסוג עוון או עבירה של הפרת הוראה חוקית.

ה. פיצוי בסך ₪ 7500 למתלוננת פרל דוידוביץ, ע"ת 5. הפיצוי ישולם ב- 3 תשלומים חודשיים רצופים ושווים החל מיום 1.8.18.

ו. קנס בסך ₪ 3000 או 30 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 10 תשלומים חודשיים רצופים ושווים החל מיום 1.1.2020.

כל תשלום יזקף ראשית לכל על חשבון הפיצוי.

ז. מורה על הפעלת פסילה מותנית בת 12 חודשים כפי שהוטלה על הנאשם בתיק 35735-12-11 בבית משפט השלום באילת, ביום 26.2.13. הפסילה תימנה מהיום, בחופף למאסר. המזכירות תנפיק אישור הפקדה ללא צורך בהפקדת

רישיון.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

המוצגים יושמדו בחלוף תקופת הערעור

ניתן היום, כ"ב תמוז תשע"ח, 05 יולי 2018, במעמד הצדדים.